

Мусієнко В. А.,
магістр 2 курсу, групи ТЗНС-34м, гірничо-екологічний факультет
Корбут М.Б.
кандидат технічних наук, доцент кафедри екології
Державного університету «Житомирська політехніка», м. Житомир

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ «СКОРОЧЕННЯ НЕРІВНОСТІ» В УКРАЇНІ

Цілі сталого розвитку» (ЦСР, відомі також як Глобальні цілі) — ключові напрямки розвитку країн, що були ухвалені на Саміті ООН зі сталого розвитку. Вони замінили Цілі розвитку тисячоліття, термін яких закінчився наприкінці 2015 року. ЦСР ухвалені на період від 2015 до 2030 року і нараховують 17 Глобальних цілей, яким відповідають 169 завдань.

З метою адаптації глобальних завдань розвитку з урахуванням національної специфіки були проведені національні консультації, в яких взяли участь близько 300 представників урядових установ, агентств Організації Об'єднаних Націй в Україні, Національної академії наук України, громадськості та експертного середовища.

У всьому світі як і раніше зберігається нерівність за ознакою доходів, статі, віку, інвалідності, сексуальної орієнтації, раси, класу, етнічної приналежності, релігії і можливостей. Нерівність ставить під загрозу довгостроковий соціальний та економічний розвиток. Незважаючи на те, що різниця у рівні доходів між країнами скоротилася, посилилася проблема нерівності усередині країн. Навіть у найстаріших демократіях світу як і раніше йде боротьба з расизмом, гомофобією та релігійною нетерпимістю.

Станом на сьогодні важливість виконання в Україні десятої цілі сталого розвитку «Скорочення нерівності» отримало оцінку 3,39 з 5 від центральних органів виконавчої влади. Ціль ставить перед собою кілька національних завдань, а саме:

- забезпечити прискорене зростання доходів найменш забезпечених 40% населення;
- до 2030 року поступово досягти й підтримувати зростання доходів найменш забезпечених 40 відсотків населення на рівні, що перевищує середній по країні;
- підтримати законодавчим шляхом усіх людей у соціальному, економічному і політичному житті незалежно від їхнього віку, статі, інвалідності, раси, етнічної належності, походження чи релігії;
- запобігати проявам дискримінації в суспільстві;
- забезпечити доступність послуг соціальної сфери;
- проводити політику оплати праці на засадах рівності та справедливості;
- провести реформу пенсійного страхування на засадах справедливості та прозорості.

Ці завдання беруть свій початок ще від Конвенції ООН про права людини, що була ратифікована Україною в 1969 році. Конвенція забороняє дискримінацію за ознакою раси, кольору шкіри, родового, національного чи етнічного походження. За роки своєї незалежності, Україна вже представила 4 доповіді Комітету і продемонструвала різні ступені дотримання положень Конвенції.

Основні порушення стосовно нерівності в Україні є:

- расова нерівність, що ще з початку 1990-х особливо проявляється в дискримінації романського населення;
- релігійна несправедливість – міжконфесійні протистояння з 2015 року по сьогодні;
- конфлікти між людьми різного етнічного походження, зокрема між жителями Західної та Східної України;
- гендерна нерівність, що стосується зокрема жінок як об'єктів домашнього насилля;
- вікова дискримінація;
- нетерпиме ставлення до представників сексуальної меншості тощо.

Можливими способами вирішення цих проблем є: расова терпимість, стилі переговорів стосовно релігійних та міжконфесійних проблем, посилення національної свідомості, жорсткіше законодавство стосовно домашнього насилля тощо. Для зменшення нерівності рекомендується політика, побудована на принципах всезагальності, але з урахуванням потреб знедолених і маргіналізованих груп населення. Необхідно вживати активніших зусиль з подолання крайньої бідності та голоду і збільшити обсяг інвестицій у такі сфери, як охорона здоров'я, освіта, соціальний захист і гідна робота, особливо для молоді, мігрантів та інших вразливих груп населення. Усередині країни необхідно підтримувати і заохочувати інклюзивне соціальне та економічне зростання. Потрібно забезпечити рівні можливості та скоротити нерівність доходів, скасувавши дискримінаційні закони і викоренивши дискримінаційну практику.